

בעזרת השם יתברך. אך ורק לשם שמים. למיפרק קוב"ה ושכינתיה וישראל מגו גלותא. עיין זהר דברים רפא ע"א. לתקון השכינה הקדושה, ולתקון כל ישראל עם השם. לשון הרמח"ל. ולעשות נחת רוח גדול לבוה"ק יתברך שמו. לשון היסוד ושורש העבודה.

מזמור לאסף לשולחן שבת פר' בחוקותי מס' 27 נשמח לקבל הארות
ע"פ הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש
בו דבר אשר תוכל לקימו" וכ"מ בזהר הקדוש ויקרא נג: ד"ה ר"י

לסעודה הראשונה

שילמוד האדם תורה בחשק תמיד

פרק כו פסוק ג: אם בַּחֲקָתִי תֵּלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם. זה לשון האור החיים הקדוש: בתורת כהנים אמרו זכרונם לברכה וזה לשונם: יכול אלו המצוות כשהוא אומר ואת מצוותי וגוי' הרי המצוות אמורות מה אני מקיים אם בַּחֲקָתִי להיות עמלים בתורה ע"כ, וטעם שקרא הכתוב עמל התורה חוקה, לצד (כיוון) שיש בה מצוה אפילו ללמוד דברים שלמדם פעמים וגוי' והם נטועים אצלו, כי חפץ ה' בעסק התורה חוקה חקק. (לא זכיתי להבין, והרי אם לא עוסקים בתורה נמסרים ביד היצר כדאיתא בקדושין ל: ובעזרת השם יתברך אולי י"ל כיון שאפשר לנצחו באופנים אחרים כדאיתא בברכות ה. לעולם ירגיז וכו') ותמצא שאמרו זכרונם לברכה (קהלת רבה פ"ג) **כי לטעם שילמוד האדם תורה בחשק תמיד** גזרה חכמתו יתברך שיהיה האדם לומד ושוכח.

כלומר שזו גזירה שיהא אדם לומד ושוכח כדי שיזכה ללמוד תורה בחשק תמיד, שהרי כאשר לומדים דבר חדש יש יותר חשק מלימוד דבר ידוע. ובעזרת השם יתברך מכאן שצריך להשתדל ללמוד תורה בחשק.

נְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָנוּ, וּכְדֹאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁבְר וְנִדְבָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּנְּכְּנִי בְּכָל־עֵמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת לִאֲכֹר וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי אֶת דְּבָרֵי רַבִּי זוֹרֵי בֶן עֶטָר כִּי לְטַעַם שִׁילְמוּד הָאָדָם תּוֹרָה בּוֹזֶשֶׁק תַּמִּיד גִּזְרָה זִכְמוֹתָךְ עֲשִׂיתָ הָאָדָם לֹמֵד וְשׁוֹכֵחַ, וְיְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּנְּכְּנִי בְּכָל־עֵמָךְ יִשְׂרָאֵל, לְלַמּוֹד תּוֹרָה בּוֹזֶשֶׁק תַּמִּיד.

יהיה שמח בעשותו אותה מצוה בשמחה שאין לה קץ
מלב ומנפש ובחשק גדול

כתב האריז"ל (בהקדמת שער המצוות) וזה לשונו: דע כי העושה מצוה, אין מספיק לו במה שיעשה אותה וכו' אלא יהיה שמח בעשותו אותה מצוה בשמחה שאין לה קץ מלב ומנפש ובחשק גדול, כאילו ממש בפועל נותנים לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה מצוה וכו'.

נְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָנוּ, וּכְדֹאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁבְר וְנִדְבָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּנְּכְּנִי בְּכָל־עֵמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לִאֲכֹר, לְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי, וּלְקַיִּים אֶת דְּבָרֵי רַבִּי יִצְחָק לֹרִיא הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אֵין מִסְפִּיק לוֹ בְּמַה שִׁיעֲשֶׂה אוֹתָהּ, אֲלֵא יִהְיֶה עֲמוּז בְּעֲשׂוֹתוֹ אוֹתָהּ מִצְוָה בְּשִׂמְחָה שֶׁאֵין לָהּ קֶץ מִלֵּב וּמִנַּפֶּשׁ וּבּוֹזֶשֶׁק גָּדוֹל, כֹּאִילוּ מִמֶּשׁ בְּפֹעֵל זֹתִים לוֹ אֶלֶף אֶלְפִים דִּינָרֵי זָהָב אִם יַעֲשֶׂה אוֹתָהּ מִצְוָה.

וענין זה נוהג בקיום המצוות כולם, בין בעת שעוסק בתורה, שיהיה בחשק גדול נמרץ בהתלהבות עצום, כאילו עומד לפני המלך, ומשרת לפניו בחשק גדול, למצא חן בעיניו.

המשך דברי האר"י הקדוש: וזה יורה על היות אמונת בטחונו בבורא יתברך בתכלית האחרון, יותר משאם היה השכר מזומן לפניו בפועל, וכפי גודל שמחתו באמת ובטוב לבב הפנימי, כך יזכה לקבל אור עליון, ואם יתמיד בזה אין ספק שישרה עליו רוח הקודש, וענין זה נוהג בקיום המצוות כולם, בין בעת שעוסק בתורה, שיהיה בחשק גדול נמרץ בהתלהבות עצום, כאילו עומד לפני המלך, ומשרת לפניו בחשק גדול, למצא חן בעיניו, לקבל ממנו מעלה יתירה וגדולה, עכ"ל.

נְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָנוּ, וּכְדֹאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁבְר וְנִדְבָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּנְּכְּנִי בְּכָל־עֵמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, בֵּין בַּעַת שְׁאֲנִי מְקַיִּים אֶת הַמִּצְוֹת אוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, עֲשִׂיתָ בּוֹזֶשֶׁק גָּדוֹל זְמֵרָן בַּהֲתַלְהֲבוֹת עֲצוּם, כֹּאִילוּ אֲנִי עוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וּמִשְׁרַת לִפְנֵי בּוֹזֶשֶׁק גָּדוֹל, לְמַצָּא חֵן בְּעֵינָיו, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ מַעֲלָה יְתִירָה וְגָדוֹלָה.

ועל ידי שיזכה ללמוד בחשק גדול נמרץ בהתלהבות עצום,
ירויח לפחות שלושה דברים

וא"ת איך זוכים ללמוד בחשק, בעזרת השם יתברך י"ל על ידי ההתבוננות בגודל ערך הזכות שזכה להיות יהודי, וללמוד תורה, ולקיים מצוות, מתוך מיליארדי גויים ולהבדיל מליוני יהודים שלא זכו, ועל ידי שיזכה ללמוד בחשק גדול נמרץ בהתלהבות עצום, יזכה לכל הפחות לשלושה דברים: א. להראות שהוא באמת מעריך את התורה הקדושה. ב. לזכור את לימודו. ג. לפרנסה טובה. (אם בַּחֲקָתִי תֵּלְכוּ - ונתתי גשמיכם)

לסעודה השניה

נְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָנוּ, וּכְדֹאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל זְשִׁבְר וְנִדְבָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּנְּכְּנִי בְּכָל־עֵמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְהַתְבַּוֵּן בְּגוֹדֵל עֶרֶךְ הַזְכוּת שֶׁזְכִּיתִי לִהְיוֹת יְהוּדִי, וּלְלַמּוֹד תּוֹרָה, וּלְקַיִּים מִצְוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְלַמּוֹד בּוֹזֶשֶׁק גָּדוֹל זְמֵרָן בַּהֲתַלְהֲבוֹת עֲצוּם וּבַזְכוּת זֶה אֲזַכֶּה לְהִרְאוֹת שְׁאֲנִי בְּאֵמֶת מַעֲרִיךְ אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֲזַכֶּה לִאֲכֹר אֶת כָּל לִימוּדִי, וּלְפָרְנֶסָה טוֹבָה.

צריך לעסוק בתורה אפילו בהליכתו

אם בַּחֲקָתִי תֵּלְכוּ. האור החיים הקדוש מבאר מילת תֵּלְכוּ במ"ב פירושים, ובעזרת השם יתברך נציין חלקם, ואת הלקחים הנלמדים מהם. וזה לשונו: וטעם אומרו לשון הליכה לומר שצריך לעסוק בתורה אפילו בהליכתו על דרך אומרו (דברים ו') ובלכתך בדרך, באהבתה ישגה תמיד וגוי'. עכ"ל.

וא"ת כיון שמצוות לימוד התורה היא ביום ובלילה כלומר בכל רגע שאינו עוסק בצרכי גופו כגון אכילה ושינה, אם כן משמע שהמצוה אינה תלויה במקום מסוים, ואם כן לא זכיתי להבין מה התחדש בפסוק ובלכתך בדרך והרי בלא

הפסוק גם היה חיוב להגות בתורה בדרך מצד והגית בו יומם ולילה.

ואע"פ שהפסוק והגית כתוב ביהושע, כיון שסוף סוף מחמת הפסוק הזה נפסק להלכה שמי שאין לו טירדת הפרנסה כלל כגון שמלאכתו נעשית על ידי אחרים או המתפרנס מהצדקה חייב לעסוק בתורה יומם ולילה ממש, ואינו יוצא ידי חובה כלל מהתורה בקביעות עיתים (כלשון השולחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה פרק א) ואם כן לא זכיתי להבין מדוע הוצרכה התורה לכתוב ובלכתך בדרך.

(זה לשון הרמב"ם פל איש מישראל חבב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר בין שלם בגופו בין פעל וסורין בין בחור בין שקהה זקן גדול שתשש כחו אפלו היה עני המתפרנס מן הצדקה ומחזר על הפתחים ואפלו פעל אשה ובנים חבב לקבץ לו זמן לתלמוד תורה ביום ובפילה שפאמר (יהושע א-ח) 'והגית בו יומם ולילה'. עכ"ל.

בעזרת השם יתברך י"ל ב' תרועים :

גדול שכו העוסקים בתורה בדרך

א. משל למלך ששכר פועלים לבנות לו ארמון חדש והתנה שהשכר לחודש עשרה זהובים, כיון שהגיע החורף והקור היה חזק מאוד הודיע לכולם שכיון שיש קושי גדול לעבוד בקור המשכורת כעת הוכפלה לעשרים זהובים בחודש.

הנמשל, כיון שזה הרבה יותר קשה לעסוק בתורה בדרך מלעסוק בבית המדרש, על כן כתבה התורה ובלכתך בדרך להרבות שכו העוסקים בתורה בדרך. (שהרי הם מקיימים מצוה נוספת כמ"ש בפסחים כד. לעבור עליו בשני לאוין)

ותפיל כלל ללשם יתברך שפאמר את מה שפאמר, וכדאי להתפיל דרך תפילות וכלל שפאמר ונדבך:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפיל עמך ישראל, בלילה ובלילה, להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותעזרני לקיים מצות ובלכתך בדרך, שאזכה לעסוק בתורה בלכתי בדרך תמיד כל ימי חיי, ובזכות זה אזכה לשכר גדול.

לסעודה השלישית:

בזכות עסק התורה לא ימסר ביד היצר הרע אפילו בלכתו בדרך

בעזרת השם יתברך עוד י"ל בהקדים ג' דברים :

א. הגמרא בקדושין ל: אומרת: כך הקב"ה אמר להם לישראל בני בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו.

ב. כתב המסילת ישרים בפרק א "והנה שמו הקדוש ברוך הוא לאדם במקום שרבים בו המרחיקים אותו ממנו יתברך, והם הם התאוות החומריות אשר אם ימשך אחריהן הנה הוא מתרחק והולך מן הטוב האמיתי, ונמצא שהוא מושם באמת בתוך המלחמה החזקה, כי כל עניני העולם בין לטוב בין (למוטב) לרע הנה הם נסיונות לאדם. עכ"ל.

ג. כאשר האדם בדרך החשש שימשך אחרי התאוות החומריות גדול יותר. (כגון מפגעי הטכנולוגיה רחמנא ליצלן)

ולפי זה מובן שלכן כתבה התורה ובלכתך בדרך שבזכות עסק התורה לא ימסר ביד היצר הרע אפילו בלכתו בדרך.

ותפיל כלל ללשם יתברך שפאמר את מה שפאמר, וכדאי להתפיל דרך תפילות וכלל שפאמר ונדבך:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפיל עמך ישראל, בלילה ובלילה, להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותעזרני לקיים מצות ובלכתך בדרך, שאזכה לעסוק בתורה בלכתי בדרך תמיד כל ימי חיי, ובזכות זה לא אמסר ביד היצר הרע אפילו בלכתי בדרך.

הנהגת האמוראים הקדושים שמכל דבר שקורה איתם

עושים חשבון הנפש, וכל אחד ישתדל לפשפש במעשיו

לפחות פעם ביום.

מתוך הספר "מזמור לאסף" על מסכת שבת דף נא: לוי בריה דרב הונא בר חייא ורבה בר רב הונא הוו קאזלי באורחא קדמיה חמרא דלוי לחמרא דרבה בר רב הונא חלש דעתיה דרבה בר רב הונא.

כלומר לוי הלך עם רבה בר רב הונא והחמור של לוי הקדים ודעתו של רבה בר רב הונא נחלשה, ופרש"י שהיה גדול וכסבור שעשה מדעת. עכ"ל. כלומר שרב הונא היה גדול מלוי וחשב שלוי הקדים את חמורו בכוונה. ע"כ. וא"ת מדוע חלשה דעתו מחמת כן, בעזרת השם יתברך י"ל כיון שהנהגת האמוראים הקדושים שמכל דבר שקורה איתם עושים חשבון הנפש, (כעין מה שמצינו בברכות ה: רב הונא תקיפו ליה ארבע מאה דני דחמרא (החמיצו לו 400 חביות יין) על לגביה (נכנסו אצלו) רב יהודה אחוה דרב סלא חסידא ורבנן ואמרי לה רב אדא בר אבהו ורבנן, ואמרו ליה לעיין מר במיליה (כבודו יפשפש במעשיו)

וכיון שראה לוי שרב הונא הקדים אותו חשב שאולי בא לרמוז לו שמחמת מעשה מסוים ירד ממדרגתו ולכן חלשה דעתו כלומר שהצטער בזה שירד ממדרגתו ועשה חשבון הנפש.

ובעזרת השם יתברך מכאן למדנו שהאדם ישתדל לפשפש במעשיו לפחות פעם ביום. (וכדברי הגמרא בערובין יג: נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא עכשיו שנברא יפשפש במעשיו ואמרי לה ימשמש במעשיו. ע"כ. ועיין במסילת ישרים פרק ג שביאר את העניין) ועי"ז יזכה לתשובה שלימה.

ותפיל כלל ללשם יתברך שפאמר את מה שפאמר, וכדאי להתפיל דרך תפילות וכלל שפאמר ונדבך:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפיל עמך ישראל, בלילה ובלילה, להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותעזרני לקיים מצות ובלכתך בדרך, שאזכה לעסוק בתורה בלכתי בדרך תמיד כל ימי חיי, ובזכות זה אזכה לתשובה שלימה.

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס ניתן להקדיש 30 עלונים ב: 10 ש"ח בטלפון: 054-84-67-992. (תא קולי) לשמיעת

שיעורים מאוד מחזקים: 073-371-82-54

120 סיפורי צדיקים מאוד מחזקים עם תפילות בשלוחה 7

העמוד היומי מסכת שבת שלוחה 61.

לע"נ ר' חיים בן מרקדה ז"ל. רצוי לראות את הספר מזמור לאסף עמ"ס סוכה ביצה ראש השנה (כ330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) באוצר החכמה גירסאות 21 - 22 תזכו לכל הברכות.